

5. velikonočna nedelja

NEDELJSKO PISMO

Župnije Prevalje

Jn 15,1–8

VSI SMO MLADIKE NA TRTI

Vinska trta je že v številnih starodavnih kulturah podoba vitalnosti, rodovitnosti, veselja in ustvarjalnosti. Med najpogosteje omenjenimi rastlinami v Svetem pismu je vinska trta, posebej še grozdje in vse, kar so iz njega pridobivali.

Na istem ljudskem občutju do vinske trte je nastala ena najlepših slovenskih evharističnih pesmi: »Jezus, ti si vinska trta, polna milosti odprta. Mi mladike tvoje smo, ki na tebi rastemo.«

Vsi vemo, da rastlina lahko raste in postane mogočna, če ima globoke temelje, močne korenine, ki dajejo trdnost in moč. Zato je prav, da se ob današnjem evangeliju vprašamo: Na čem gradimo svoje življenje?

Eno je jasno: brez močnih temeljev, brez prave zakoreninjenosti smo izgubljeni. Usidran si takrat, ko neke poženeš globoke korenine, ko si dejaven, popolnoma na razpolago

skupnosti, v kateri živiš. Jezus je to zelo lepo prikazal s primero o trti in mladikah.

Jezus je močna vinska trta, ki daje življenje vsemu človeštvu. Na tej trti smo namreč vsi. Seveda pa je treba upoštevati en pogoj: na tej trti moraš biti kot mladika aktiven, sicer se posuši. V idealnih razmerah je vse v najlepšem redu, življenje pa ni nikoli zgolj idealno. A vinogradnik dobro ve, da na letino vpliva marsikaj. Spomladi se najbolj boji pozebe, ki lahko pridelek popolnoma uniči. Ko grozdje zori, je večkrat nevarnost toče. Enako se dogaja v našem duhovnem življenju: ni dovolj, da si lepa mladika, kajti škodljivcev, ki prežijo nate, je zelo veliko.

Kako se dovolj dobro zavarujemo? Jezus je glede tega dovolj jasen: »Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo!«

Po: E. Mozetič

Za duhovno rast

ŠMARNICE

Moj tata jim je rekel »devičke«, tistim nežno belim rožam, ki so bile mami tako pri srcu in ki ji jih je, čim so vzcvetele, prinesel s svojega pomladnega sprehoda. Vedno še pred majem, vedel je za zatišne kraje, kjer so prve pokukale na plano, in jih je šel iskat, ne prav blizu, tako da se je moral potruditi. Ni mu bilo kakor Vorancu v Peklu, ki je moral premagati strah, da je materi nabral solzice, bilo pa je podobno lepo, ko je mama dobila šmarnice v dlan, napor pač vedno izzove strašno lepoto ... »Ta trenutek je daljno sonce poslalo svoj prvi sončni žarek na dvorišče in po njem se je razlila prelepa svetloba. Sredi te svetlobe je stala mati, prečudno lepa in vsa ožarjena, kakor prikazen iz nebes. Planil sem prednjo s polnim naročjem cvetlic in ji zmagoslavno zaklical: 'Mati, mati ... solzice ...' Topil sem se od same sreče in neizmerne navdušenosti. Materin obraz je pokril blažen smehljaj; presrečna je iztegnila roke za solzicami in jih nesla k licu.« (P. Voranc, Solzice)

Podoben napor sem za svojo drugo mamo, Marijo, opravljal tudi sam: vsak dan v maju k maši, ko so dnevi postajali tako topli, da sem se lahko cel dan igral zunaj. Težko je bilo pustiti družbo in naše navihane igre, da sem šel k maši. Spomnim se svojih prvih

takih šmarnic, v njih smo poslušali zgodbo o Dominiku Saviu. Prevzela me je, ker je bilo podobno z mano, kot je bilo z njim, prav v tistih dneh, ko sem pustil družbo, da sem odšel v cerkev. Mislim si, da sem takrat v svojih soigralcih izževal občutek, da sem čudak. Zato mi je bilo težko, zato mi je bilo naporno, predvsem ker sem se s tem ločil od drugih. Tvegala sem, da me ne bodo več imeli za svojega ... In sem morda takrat postal to, kar sem danes – nekdo, ki se upira, ki išče, ki nima miru, kadar dela, kakor delajo vsi ostali. Ko sem premagal strah in šel v pekel po solzice za Mamo.

Danes je svojevrsten napor kogarkoli od otrok navdušiti za šmarnice, ko je vsega preveč, maja se vse končuje, se koncertira, tekmuje, dobiva diplome in priznanja in »popravce« ... Tistih sprehodov v dišečem mraku, do cerkve, nazaj proti domu, na večerjo, ko visi v zraku vonj po akaciji in vrtnicah, nihče več ne občuti. Niti jih noče. Nekoristne stvari so postale tudi nepomembne, tako je, kakor da se otroška duša veseli samo medalj in priznanj in aplavzov na koncertih na koncu glasbene šole. Saj je res, naperi so to, ti prinesejo veselje – in najtežji napor je ravno tisti, ki ga ni treba narediti. Saj se da pustiti solzice, naj pač oddehtijo v Peklu, saj se da preživeti tudi brez »blaženega smehljaja« ... Ampak iz česa pa je potem še to življenje, da bi se ga veselili in v hvaležnosti na koncu zaprli trudne oči?

Šmarnice cvetijo v globeli, kjer so bregovi porasli »z zanikrnim grmovjem, s češmigo, gabrovjem, trnovjem in podobno navlako. Med grmovjem raste še zaniknejša trava, porabna le za ovčjo krmo.« In v njih drobnih kronanih cvetovih raste veselje, zanjo, Zanjo in zame. Vedno na težkih, napornih krajih, tam se najde najlepše rože.

Po: M. Rijavec, Ognjišče 5/21

Oznanila

◆ **S prvim majem začenjamo s šmarnicami**, s to lepo majsko pobožnostjo, ki ni namenjena le prvoobhajancem. Šmarnična pobožnost je lepa priložnost, kjer se kot občestvo srečamo med seboj in z Marijo – Jezusom pri sv. mašni daritvi.

K
šmarnicam
še posebej
lepo
vabljeni
letošnji
prvoobha-
janci in
seveda
ostali
veroučenci
ter samoumevno da odrasli za zgled in vzpodbudo.

Šmarnice za otroke z naslovom **Na začetku je bila škatla** avtorice Saške Ocvirk so nastale v letu molitve.

Zgodbe so nabrane iz škatle, ki jo na sobotno druženje otrok prinese sestra Marta. Otroke spodbudi, da vanjo vržejo listke s svojimi molitvenimi nameni. Naučijo se, da je molitev lahko zahvala, prošnja ali slavljenje, da je drugačna pri vsakem človeku, vedno pa globoko povezana z njegovim notranjim doživljanjem. V iskrenih, humornih, ganljivih in navdihujočih zgodbah, izročeni naši nebeški Materi Mariji, se prepozna vsak otrok, starejši se po njih otrokom laže približajo, vsi skupaj pa se na koncu povežemo v molitveno skupnost, ki jo simbolizira kelih molitve – kelih, ki ga vsi polnimo in v trenutkih stiske vsi iz njega pijemo.

◆ Pred nami je prvi četrtek, prvi petek in prva sobota z **ustreznimi pobožnostmi**. Na prvi petek bo župnikov obisk **bolnih in ostarelih po vaših domovih**. Sporočite njihove naslove.

◆ Vsem, ki ste se v minulem tednu z delom in dobrotami žrtvovali za naše župnijske prostore, ostajamo hvaležni – enako tistim, ki finančno podpirate gradbene napore.

DAROVALCI

ZA NOVE ŽUPNIJSKE PROSTORE:

- **V pisarni:** Ivica Navodnik 50 €; L. H. 100 €; M. H. 100 €; Štajnerjevi 70 €; Luka in Tilka Sekalo 100 €; Rezka in Ferdo Černjak 100 €; Frančišek 60 €; N. N. 200 €; Jože in Neža Dobrodel 200 €.
- **po TRR:** en darovalec 3000 €.
- **doslej zbrani skupni znesek:** 12254 €.

HVALA ZA DAROVE!

Svete maše

**28. 4. 2024 - 5. VELIKONOČNA
NEDELJA**

7.30 za vse žive in pok. župljane
9.30 za +Jožefa Časa, člani župnijskega
pastoralnega sveta

PONEDELJEK, 29. 4., Katarina

Sienska

19.00 za +Mihaelo Rožej, Čebul Janko in
Štefka

TOREK, 30. 4. – Pij V., papež

19.00 za +Franca in Aniko Zorman

SREDA, 1. 5. – JOŽEF DELAVEC,

začetek šmarnic

19.00 za +Pungartnikove

PRVI ČETRTEK, 2. 5., Atanazij Veliki,

škof

19.00 molitvena ura za duhovne
poklice /vodi Karitas/, sv. maša za
+Elizabeto in Blaža Pernjak

PRVI PETEK, 3. 5., Filip in Jakob, apostola

18.00 za +Marijo Oserban, osm.
otroka z družinama

19.00 za +Štefana in Nežko Jovan

PRVA SOBOTA, 4. 5., Florijan, mučenec

19.00 za +Faniko Jurač, molitvena skupina

SVETI JOŽEF, OČE, KI DELA

Sveti Jožef je bil tesar, ki je pošteno delal, da je zagotovil vzdrževanje za svojo družino. Od njega se je Jezus naučil vrednosti, dostojanstva in veselja tega, kaj pomeni jesti kruh, ki je sad dela lastnih rok. Delo postane sodelovanje pri delu odrešenja, priložnost, da pospešimo prihod Kraljestva, da razvijamo svoje možnosti in dobre lastnosti, s tem da jih postavimo v službo družbe in občestva. Delo postane priložnost za uresničevanje ne le za nas same, ampak predvsem za tisto izvomo jedro družbe, ki je družina. Družina, v kateri je pomanjkanje dela, je v večji meri izpostavljena težavam, napetostim, zlomom in celo obupni in obupujoči skušnjavi razpada.

Človek, ki dela, ne glede na to, kakšna je njegova naloga, sodeluje s samim Bogom, postane nekoliko stvamik sveta, ki nas obdaja. Delo sv. Jožefa nas spominja, da sam Bog, ki je postal človek, ni zaničeval dela.

Prosimo sv. Jožefa delavca, da bi mogli najti poti, ki nas bodo obvezale, da bomo rekli: »Noben mlad človek, sploh noben človek in nobena družina brez dela.« (prim. papež Francišek v Apostolskem pismu Z očetovskim srcem).

Povzeto po: Kreposti in zgledi svetega
Jožefa

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;
TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik

5. 5. 2024 - 6. VELIKONOČNA NEDELJA

7.30 za vse žive in pok. župljane
9.30 za +Ivanko in Ferdota Šumnik